

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Sancti Anastasii episcopi Theopoleos epistola ad quemdam scholasticum,
per quam respondit ei ad illatam sibi ab eo aporiam: cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
CHRISTI
787.

Tοῦ ἀγίου Αραστοῦ Ἐπικόπου
Θεουπλεως ὅπιστον τοῦ ινα
χολαστικὸν, διὰ τῆς ἀπεκρίνατο πρὸς
αὐτὸν τοὺς πάντας ἐνεχθέσαν αὐτῷ
παρ' αὐτῷ ἀποστέλλειν. οὐκ οὐδὲχρι.

Εἰ πᾶς μόνος εἶπε ωφελούσαν τοφίδην
τοφίδη λαζαρίσεται. καὶ μὴ εἶπε. Καὶ
μηδεὶς ωφελούστητο τῇ τῆς ωφελού-
στος σημασίᾳ. ωφελούσθιμον γένεται
καὶ αἰθέρηποις, καὶ αἴγελοις αἴγεις, οὐ
μηδὲ λαζαρίσθιμον αὐτοῖς. κάθετος γάρ,
Φησὶ Μωϋσῆς, ωφελούσθιτος θεόν
σου, καὶ αὐτὸς μόνος λαζαρίσθις. Καὶ οὐχ,
πῶς Ἐπί μονάχος, λαζαρίσθις, προσεπ-
νεψε, μόνος εἶπε. Επί δὲ τοῦ προσκυνήσ-
σις. λαζαρίσθιν δὲ οὐδαμῶς. ἐποιῶ
οὐδὲ τρεσεύξαθαί. πῶς μονάχος
ποτέ τοις τοῖς τοῦ θεοῦ τρεσθεῖν. οὐδὲ δεύ-
της πάντας τοῦ πολλῶν μονάχων τρεσθεῖ-
ται, μηποτὲ τῆς ἐνθεν αἰναγμώσεως πε-
ραν εἰληφώσει.

Ταρσίος ὁ αἰγιώπτος πατέραρ-
χος εἶπεν. Ιδωμεν τοῦ τῆς ωφελού-
στος πάλιν οὐδὲ πατέρα.

Η ἀγία σωμάτῳ εἶπε. Μαφορεῖν
τοφελούστος παρέειστον. εἶπε γέρος,
πάντεις εἰπεῖν. Στόν σου τοφελούσθιτος,
Καὶ αὐτὸς μόνος λαζαρίσθις. Επί τοῦ λα-
ζαρίσθιτος εἶπε τῷ μόνῳ. Επί δὲ τῆς
προσκυνήσεως, εἶπεν. Τοῦ Φευδοπού-
λος ἐκεῖνον παρέλαβεν τὸν τοῦτο
εἰς διαιρέσιν πρόσδηπον δὲ, οὐδὲ αὐτοῖς
αὐτὸς εἰληφέσθωσε.

Ταρσίος ὁ αἰγιώπτος πατέραρχος
εἶπεν. Λλλ' οὐδὲ, οὐ παύσοφος πατέρα πῶς
αὐτὸς εργαλεύσει. οὐ ποτὲ οὐδὲ πάντα μέσω πε-

Sancti Anastasi episcopi Theo-
poleos epistola ad quem-
dam scholasticum, per
quam respondit ei ad illa-
tam sibi ab eo aporiam :
cuius initium est.

Si tantum interroganti sa-
cientiam sapientia reputabitur.
Et post aliqua. Et nemo offendatur adorationis significatio-
ne. Adoramus enim homines &
angelos sanctos, non tamen ser-
uimus illis. Dominum enim, Dent. 6.
inquit Moyses, Deum tuum ador-
abis, & illi soli seruies. & vide
quomodo in eo quidem quod
dixit, seruies, præpositus, soli. In
eo vero quod dicit, adorabis, ne-
quaquam. itaque adorare qui-
dem licet; honoris quippe indi-
cium est adoratio: seruire au-
tem nequaquam; ergo nec ora-
re. Hæc quidem dicet aliquis
interim ad primum. Secundus
autem multorum opinionibus
subiicitur, nondum interioris
percepta lectionis peritia.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Videamus de adora-
tione quid dicat pater.

Sancta Synodus dixit: Di-
uersitatem adorationis ostendit. Dixit enim, quia Dominum
Deum tuum adorabis, & ipsi
soli seruies. In hoc quod dixit,
seruies, posuit, solum: in adora-
tione vero, nusquam. porro,
pseudosyllogus ille hunc locum
in suam accepit quasi iustifi-
cationem. Euidens tamen est,
quod impie hoc assumperit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sed vide, qualiter sanctissimus pater id interprete-
tur. Quod autem in medio po-

suit, valde nos omnes & eos qui contentiosius aduersantur, ad imaginum receptionem ac adorationem deducit. Honoris quippe est indicium adoratio. Cuncti ergo, qui sacras imagines se profitentur honorare, & adorationem recusant, conuentur a sancto patre, quod in hypocrisi hoc dicant. Re enim vera qui adorationem non suscipiunt, quod est honoris indicium, contrarium noscuntur facere, id est, inhonorare.

Psalms. 19. Leo sanctissimus episcopus Phociae dixit: Opportunum est prophetice dicere: *Conuersti planctum meum in gaudium mihi: considisti saccum meum, & præcinxisti me letitia.* Conuerterunt enim diuinæ scripturæ intellectus nostros ab omni impietate, & repleuerunt nos diuina scientia & disciplina.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiae Cypri librum tradidit sancti Anastasii episcopi Theopoleos: quem susceptum Stephanus diaconus & notarius legit.

Sancti patris nostri Anastasii ad Symeon episcopum Bostræ, sermo de sabbato: cuius initium est.

Si patres oportet, secundum quod dictum est, & sicuti ipse fateris, interrogare, nec non & seniores. Et post pauca. Sicut enim dum * diligitur imperator, imago eius pro ipso adoratur: cum vero iam præsens fuerit, superfluum est deserto primitiuo adorare imaginem.* Ergo quia non adoratur, eo quod præstos fit is propter quem adoratur,

* Gr. abest

* Gr. non tamen quia

τέκε, λάλω πάντας ἡμᾶς Εἰ τὸν ἑ-
σικᾶς μύπηδεντας εἰς πώλ τῷ εἰκόνων
δοποδηλοῦ Εἰ πρεσβυτηρίουν σύνδει-
ποντος γαρ οὐτιν ἔμφασις η προσκυνήσις.
πάντες οὖν οἱ ταῖς ιεραῖς εἰκόναις ὄμολο-
γουντες πρᾶμαν, πὼλ δὲ πρεσβυτηρίουν
παραπούμενοι, ἐλεγχθήσονται τὰς δι-
άγιους παῖδες, ὡς εἰς τὸν πρεσβυτηρίον λέγον-
τες. τῷ ὅπῃ τῷ πὼλ προσκυνήσιν μὴ
δοποδεχθῆμεν, ὅπῃ οὐτιν πρᾶμα σύμβο-
λον, τὸ συναντόν ὑπερέννυσται ποιῶ-
τες, ὅπῃ οὐτιν αἴρεια.

Λέων ὁ ὀσιώπειος Ἐπίσκοπος Φω-
κίας εἶπεν θύμαιρόν οὐτιν προφητικῶς εἰ-
πεῖν. ἐξερεψας Θυμοπέδην μου εἰς χα-
ρακὴν ἐμοὶ, διέρρηξας Θυμοπέδην μου,
καὶ πειράζωντας με δύρφοσταίνω. ἐξε-
ψαν γάρ αἱ θύμαιραί γε αφαι τὸν νόσον ἡμῶν
διὸ πάντοις αἰσθέσαις, καὶ σύμπλοκοι η-
μᾶς θύμαιρος καὶ Ἐπίσκοπος.

Κανταρίνης ὁ ὀσιώπειος Ἐπίσκοπος Κανταρίνης τῆς Κύπρου βίβλον ε-
πέδωκε τὰς αἵγιους Αρασαῖου Ἐπίσκο-
που Θεοπόλεως. Ήδη δὲ ξάρδυμος Σπή-
φανος ὁ θαλασσίας διάκονος Θυμοπέδης αἰένειν.

Τοῦ δούλου παῖδες ἡμῶν Αρασαῖου
περὶ Συμεὼν Ἐπίσκοπον Βόρειον
λόγος πειράζει ταῦτα,
οὐ ηδογεῖ.

Εἰ πατέρας δεῖ κατέται τὸ λόγιον, καὶ
ώς σύ Φίλη, ἐπεργοτάν, ἐπι γε μηδεὶς
πρεσβυτέροις. καὶ μετ' ὀλίγῳ ὥστε
γάρ ξπόντος μηδὲ βασιλέως, ἢ εἰκόναν αἰ-
τῆσαι ἀεὶ πρεσβυτηρίου παρόντος δὲ λοιπὸν αὐτῷ, πειρά-
ζοντα τὸ πρεσβυτερίον, πρεσβυτερίου
εἰκόνα. οὐ μηδὲ ἐπεὶ μὴ πρεσβυτηρίου,
διὰ τὸ πρειναί Θυμοπέδην δὲ ὅν πρεσβυτηρίου,
ἀμα-